

Maren i Myra.

1. Gam Lars, han var vandret avsted, til himmerigs glede og fred. Ho Maren i myra gikke heimi og styra til likeferd i ansikets soel.
2. Da allting var ordnet galant og han Lars nød i jordla forsvand. Ho Maren ho mista en tåre på kista, med mye besværleg er sand.
3. Men presden så brøst deg, mino venn, men ho Maren ho svara igjen. Nei aldri jeg glemmer hva jordle no gjemmer og den som er vandret derhen.

4. Om kvelden da ho Maren gikk i seng, kom rūslandes naboens dreng. A, hvor du kjære Maren, han Lars han er jo faren, så gå ei med sorga forleng.:

5. Men ho Maren ho svarte så ferd, jeg skjønner det artig er ment. Men mitt hjerte det har jeg misst, til han som gjorde kiste, så du er nok kommet for sent.:

13-11-1945